

slaget igjennem; det maa arbejde frem, og det vil ske. Selv om Frihavnen ikke bliver til Noget, skal der blive god og passende Brug for Arealerne Nord paa, og Havnevesenet kan godt være tjent med at blive fri for at anlægge Frihavnen. Jeg tror, at det var en Opgave for Havnevesenet at tage den Sag op, men Havnevesenet behøver ikke at gøre det; det vil snarere være et Offer, det kommer til at bringe ved at tage den op, og det veed det ærede Medlem meget godt. Det ærede Medlem nævnedes Spørgsmaalet om Kalvebodstrand som et dødt Projekt. Som saadant anser jeg det ingenlunde; jeg har tilladt mig at udtale mig om denne Sag ved første Behandling, og jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa; den har altid været oppe, er i dette Dieblik oppe og vil ofte komme frem. Jeg har kun tilladt mig at hævde, at fra et rent Havnefnspunkt, naar man ser hen til Dybderne af Østersøhavnene, er der for Dieblikket ikke nogen Trang for Havnevesenet til at gaa til en Udbygning af Kalvebodstrand, som maatte være meget betydelig, naar den skulde gjøre tilsvarende Nytte.

Det ærede Medlems Forslag under Nr. 3 og 4 maa jeg tilstaa, at jeg har ondt nok ved at forstaa, men jeg tror, at efter den Forklaring, der er givet, er der ikke Grund til at vedtage dem. Jeg kan ikke forstaa den Indvending, som det ærede Medlem gjør, og hvorpaa den er begrundet, thi der staa, og jeg holder mig til Udvalgets Forslag under Nr. 8: Andet Stykke udgaar, og i Stedet derfor indsettes: „Ved Koncessionen fastsettes, at af hvert Mars Nettoudbytte forlods 4 % p. a. af den indbetalte Aktiekapital kan udbetales osv.“ Der kan altsaa ikke være nogen Tvivl om, hvad det er, som Selskabet, der dannes, skal have Udbytte af, thi det er af den indbetalte Aktiekapital, med andre Ord af de 3,800,000 Kr. som Maximum. Det er deraf, Selskabet skal have Udbytte og intet andet. Jeg kan ikke se, at der behøves nogen Tilføielse. — Dernæst har det ærede Medlem stillet Vædringsforslag under Nr. 5 og 6 om at lade Laanene ordnes paa anden Maade. Det ærede Medlem siger: Indenrigsministeren er den øverste Styrrer af Københavns Havn, og ogsaa den øverste Styrrer af Jernbanevesenet, og kan man paa Jernbanevesenet gaa til, at Staten leverer Obligationer, er det naturligt at gjøre det ogsaa ved Københavns Havn. Jeg skal her til sige, at fra Københavns Havnevesens Standpunkt kan der ikke være Noget at indvende imod det, men jeg tror dog, at Betragtningen er ganske urigtig. Det ærede Medlem maa jo vide, at Statsbanerne, sies af Sta-

ten, drives af Staten, anlægges af Staten, og at det i det Hele kun er Staten, som spiller en Rolle der. Havnen derimod er Københavns Havn, og denne tilligemed de andre Havne i Landet ere juridiske Personer. Ganste vist er det offentlige Havne, men de styre sig selv efter de Regler, som Lovgivningsmagten een Gang har givet: for Københavns Havn ved en særlig Lov og for Rjøbstadhavnene ved Kommunalloven for Rjøbstæderne. Disse Havne maa selv tilveiebringe deres Laan, og de ere ikke Statshavne i den Forstand som f. Ex. Helsingørs Havn og Esbjergs Havn, eller Statsinstitutioner, saaledes som Jernbanerne. De maa selv tilveiebringe deres Laan, selv amortisere, selv afbetale de Laan, de tilveiebringe, og passe paa, at Budgetterne komme til at balancere; der er Ingen, der hjælper dem. I dette Tilfælde er der ganste vist en forbigaaende Garanti af Staten, men ingenlunde som en Gave, saaledes som der er Tale om ved Jernbanerne. Garantien er kun givet paa det Vilkaar, at Havnen, saasnart den er istand dertil, tilbagebetaler, hvad Staten udlægger. Jeg tror, det er et galt Synspunkt, naar man sammenligner dette Forhold med det Forhold, der finder Sted ligeoverfor Institutioner, som Staten bekoster. Et saadant Forhold vilde føre til, at alle kommunale Havne her i Landet vilde, i Stedet for selv at skaffe sig Laan, komme til Staten og sige: Giv os Obligationer, stas os Laan, ligesom ved Københavns Havn. Jeg tror, at det Standpunkt, der er indtaget i Lovforlaget, er vel overveiet. Hvad det ærede Medlem mener med, at man kan faae bedre Vilkaar, naar Staten direkte overtager Laanet, end naar Havnen overtager det, kan jeg ikke se. Hvis Staten garanterer Laanet, antager jeg, at Vilkaarene omtrent ville blive de samme, og i hvert Tilfælde maa det ærede Medlem vide, at det til syvende og sidst er Københavns Havn, der kommer til at bære den forøgede Byrde, hvis der kommer nogen, hvilket som sagt er meget usandsynligt. Jeg kan altsaa ikke tilraade at stemme for noget af de Vædringsforslag, som det ærede Medlem har stillet. De sidste Vædringsforslag maa henhøre til det andet Afsnit.

S. Hansen: Det er kun en ganske kort Indvending, jeg vil gjøre ligeoverfor den høitærede Ministers Udtalelser. Den høitærede Indenrigsminister mener, at Bevogtningen af Territoriet vil koste mellem 20 og 30,000 Kr., og støtter sig i saa Henseende til Udtalelser fra Havnevesenet. Jeg vil nu imidlertid med Hensyn hertil paa det Allerhøfeste hestride, at Havnevesenet